

Folkepensionen skal være en ret, hvor der ikke modregnes indtægter eller opsparing.

Det er en provokation, når statsministeren i sin åbningstale endnu en gang anfører, at folkepensionens grundbeløb er det sikre fundament for enhver supplerende pensionsopsparing, når regeringen i forbindelse med skattereformen netop angreb folkepensionens grundbeløb.

Vi har i Danmark et system, hvor alt for mange har lidt for lidt at skulle have sagt om egen dagligdag, og hvor det er almindeligt, at selv de mest velbærgede føler, at med de skatter, de betaler, vil de også have tilskud. Vi har i Danmark fået opbygget et bureaukratisk system, hvor 90 pct. af danskerne giver tilskud til 90 pct. af danskerne, og hvor de fleste for at klare dagen og vejen er underlagt politikernes for-godtbefindende. Men der er intet solidarisk i, at alle tager fra alle.

Regeringen kæmper fortsat mod, at danskerne skal kunne vælge frit. Sygehusområdet er et godt eksempel. Det solidariske burde bestå i, at vi i fællesskab betaler for, at folk kan blive behandlet for deres lidelser, men enhver burde have lov til at vælge, på hvilket sygehus man ønsker at modtage behandlingen. Men sådan er det jo ikke. Se eksemplet fra Nordjyllands Amt, hvor amtet af ideologiske grunde vil forhindre, at alvorlig syge hjertepatienter vælger et privat sygehus, selv om det er både billigere og hurtigere til at behandle. Hvorfor tror nogle, at de har en særlig ret til at forhindre, at danskerne får den optimale velfærd?

Til livskvalitet hører frihed. Derfor har bevil-linger til dansk forsvar en særlig betydning. Vi ønsker at leve i et frit samfund, men et frit samfund har man kun, så længe man er villig til at forsvare det.

Vi mener ikke, at regeringen har levet op til ånden i sidste års aftale om finansloven, når det drejer sig om det danske forsvar. De penge, der blev reserveret til anvendelse på forsvarets område, er ikke anvendt – og det på et tidspunkt, hvor der trækkes store vekslers på det danske forsvar ved fredsbevarende opgaver i udlandet.

Det lå helt klart i aftalen fra sidste år, at det ikke er De Radikale, der skal bestemme dansk forsvarspolitik. Vi har en aftale med regeringen, og så er det regeringen, der må løse problemerne med Det Radikale Venstre. Derfor ønsker vi, at der til en finanslovaftale også foreligger en aftale på forsvarets område.

Men vi ønsker ikke alene at sikre ro ved vores ydre grænser. Vi ønsker også ro i dagligdagen for almindelige danskere, så man trygt kan færdes på gader og veje. Vi har den lidt usædvanlige holdning i Venstre, at forbrydere, der er dømt til at sidde i fængsel, også bør sidde i fængsel. Vi ønsker at bekæmpe narkokriminalitet på gaden. Men vi vil heller ikke acceptere, at der skal være narkokriminalitet i fængslerne. Vi ønsker lov og orden. Vi skal bekæmpe forbryderne i stedet for at genere politiet eller rets-kafne borgere. Vi vil derfor bruge flere penge til dette formål, og vi vil gerne være med til at sikre, at ny teknik frigør flest mulige politifolk til at bekæmpe forbryderne.

Finansministeren og regeringen burde egentlig allerede nu sige: Ih, mange tak til de forslag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har lagt frem i »Reform 96«, for det, vi tilbyder regeringen, er en langt mere ansvarlig finanslov. Det er en finanslov, der rummer 15.000 flere rigtige, private arbejdspladser i 1996 end det, regeringen lægger op til. Vi ønsker at give den enkelte borger større frihed og Danmark et bedre forsvar og dermed bedre sikkerhed.

Tænk, finansminister, hvis vi havde haft en tilsvarende opposition i perioden 1982-1993!

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Thor Pedersen havde i sin ordførertale en meget berettiget kritik af den finanspolitik, den nuværende regering fører, en kritik, som hr. Thor Pedersen jo også fremførte i en kronik i B.T. den 22. september.

I kronikken såvel som nu i indlægget fastslår hr. Thor Pedersen:

»I virkeligheden burde regeringen skamme sig ved at præstere et budget, der i den grad sender regningen videre til børn og børnebørn ...«.

Det Konservative Folkeparti har givet den klare melding, at hvis ikke DAU-underskuddet kommer ned under 30 mia. kr., så synes Det Konservative Folkeparti ikke, at den finanslov, der kommer ud af det, er noget at råbe hurra for. Venstre har været mere tilbageholdende med at sætte tal på.

Men når hr. Thor Pedersen nu også i dag gentager synspunktet, at det er komplet ufor-svarligt at fortsætte med den gældsætning, så synes jeg da, at det ville være passende, at vi her ved førstebehandlingen fik sat tal på: Hvor er vippepunktet? Hvor langt skal DAU-underskuddet